

Målnummer:	4041-06	Avdelning:	2
Avgörandedatum:	2008-11-05		
Rubrik:	En kapitalförlust vid avyttring av en regressfordran mot ett aktiebolag som upplösts efter konkurs har ansetts avdragsgill. Inkomsttaxering 2003.		
Lagrum:	41 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229)		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• RÅ 2001 ref. 57• NJA 2005 s. 44		

REFERAT

Skattemyndigheten (numera Skatteverket) beslutade den 26 november 2003 att inte medge av N.O. yrkat avdrag för förlust på regressfordran på Brinor Agenturer AB (bolaget) om (70 procent av 1 500 000 =) 1 050 000 kr.

N.O. överklagade skattemyndighetens beslut och vidhöll sitt yrkande om avdrag för förlust vid avyttring av regressfordran om 1 109 000 kr.

Skatteverket bestred bifall till överklagandet.

Länsrätten i Vänersborg (2005-06-23, ordförande Agebrink) yttrade: Av handlingarna i målet framgår att N.O. genom att han för bolagets räkning, på grund av en generell borgen och ställda säkerheter, erhållit en regressfordran på bolaget. Denna regressfordran avyttrades av N.O. för en kr. - I målet har inte framkommit annat än att N.O. genom infriande av borgensåtagande erhållit en regressfordran gentemot bolaget om i vart fall 1 109 000 kr. Den omständigheten att bolaget gått i konkurs utgör inte hinder att anse att en avdragsgill kapitalförlust föreligger vid avyttringen av fordringen. Avdrag skall medges med 70 procent av (1 109 000 - 1 =) 776 299 kr. - Länsrätten bifaller överklagandet och förklarar att N.O. är berättigad till avdrag från intäkt av kapital för förlust vid avyttring av regressfordran med 776 299 kr.

I överklagande hos kammarrätten yrkade Skatteverket att länsrättens dom skulle upphävas och att N.O. inte skulle medges avdrag för kapitalförlust vid avyttring av regressfordran på bolaget. Skatteverket anförde bl.a. följande. När N.O. infriade sitt borgensåtagande i slutet av år 1994 uppstod en giltig regressfordran mot bolaget som då ännu inte hade upplösts genom konkurs. Försäljningen av den ifrågavarande regressfordran skedde enligt handlingarna den 20 december 2002. Vid den tidpunkten var bolaget upplöst genom avslutad konkurs år 1997. En förutsättning för att en fordran skall kunna anses existera är att det finns någon som ett krav på betalning för fordringens belopp kan riktas mot. När det gäller en fordran mot ett aktiebolag måste detta således existera. Ett bolag upphör att existera vid avslutad konkurs. Bolaget som regressfordran avsåg upphörde att existera år 1997 när konkursen avslutades. Samtidigt upphörde även regressfordran att existera eftersom det inte längre fanns någon att rikta krav på betalning för fordringens belopp emot. En direkt följd härav är att det inte heller längre finns någon fordran som kan överlåtas. Då kan det inte heller ha uppkommit någon avdragsgill kapitalförlust. Även med beaktande av att ytterligare tillgångar kan tillkomma efter det att en konkurs har avslutats fanns inte någon avyttringsbar tillgång vid överlåtelse tillfället.

N.O. bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Det finns möjlighet att få utdelning när en konkurs avslutats. Om konkursförvaltaren får kännedom om att det finns tillgångar sker så kallad efterutdelning.

Kammarrätten i Göteborg (2006-04-10, Nyström, Johansson, referent, Almqvist) yttrade: - Enligt 41 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) avses med kapitalförlust i inkomstslaget kapital förlust vid avyttring av tillgångar. - Av utredningen framgår att N.O. genom infriande av borgensåtagande före bolagets upplösning har erhållit en regressfordran på bolaget. Denna regressfordran har N.O. avyttrat den 20 december 2002, vid vilken tidpunkt bolaget redan hade upplösts efter avslutad konkurs. - Den omständigheten att bolaget upplösts genom konkurs innebär visserligen att bolaget inte är rättskapabelt i den meningen att bolaget saknar möjlighet att grundlägga nya rättigheter och skyldigheter och dessutom, såvida inte särskilda omständigheter föreligger, inte kan uppträda som part i rättegång. Enligt kammarrättens mening medför emellertid bolagets upplösning inte att bolagets ansvar för oreglerade skulder upphör (jfr Lehrberg, I aktiebolagens skymningsland s. 131 f och Lindskog, Aktiebolagslagen s. 193 f och 392). N.O. får därför genom sin regressfordran anses ha en existerande fordran på bolaget, som är avyttringsbar. Han är därmed berättigad till avdrag för kapitalförlust med 70 procent av den förlust som uppkommit vid avyttringen av fordringen. Till följd härav har länsrätten haft fog för att medge honom avdrag för kapitalförlust med 776 299 kr. - Kammarrätten avslår överklagandet.

Skatteverket överklagade och yrkade att Regeringsrätten skulle fastställa skattemyndighetens beslut att inte medge N.O. avdrag för kapitalförlust vid avyttring av regressfordran. Verket anförde bl.a. följande. När N.O. infriade sitt borgensåtagande i slutet av år 1994 uppstod en regressfordran mot bolaget som då var försatt i konkurs. Konkursen avslutades utan överskott den 6 mars 1997 och bolaget upphörde då att existera. Frågan i målet är om avdrag för kapitalförlust kan medges när N.O. sålde sin regressfordran först den 20 december 2002, dvs. vid en tidpunkt då det inte längre fanns någon att rikta ett fordringsanspråk mot. För rätt till avdrag för kapitalförlust krävs i förevarande fall att en tillgång avyttras. Efter det att bolaget upplösts den 6 mars 1997 kunde N.O. inte göra regressfordringen gällande mot bolaget eftersom bolaget då inte längre existerade. Det fanns därför inte någon tillgång att avyttra den 20 december 2002 och det kunde inte uppkomma någon kapitalvinst eller kapitalförlust i anledning av den affären. För det fall Regeringsrätten anser att en fordran existerat efter avslutad konkurs ska avdrag för förlust ändå inte medges då förfarandet inte framstår som en verklig försäljning eftersom fordringen var värdelös vid avyttringstidpunkten och inte hade något värde för motparten.

N.O. bestred bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Bolagets upplösning medför inte att dess ansvar för oreglerade skulder upphör. Det upplösta bolaget är alltjämt ägare till sina tillgångar och ansvarigt för sina förpliktelser i den mån sådana tillgångar och förpliktelser kvarstår. Den aktuella regressfordringen har således existerat även efter det att bolaget upplösts och den har därmed kunnat bli föremål för avyttring på sätt som skett.

N.O. yrkade ersättning för sina kostnader i Regeringsrätten i förevarande mål och mål nr 3891-05 med 20 937 kr.

Regeringsrätten (2008-11-05, Sandström, Hamberg, Fernlund, Brickman, Knutsson) yttrade: Regeringsrätten gör samma bedömning som kammarrätten. Skatteverkets överklagande ska därför avslås.

N.O. är berättigad till skälig ersättning för sina kostnader i Regeringsrätten. Ersättningen bör bestämmas till 7 000 kr.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten avslår överklagandet.

Regeringsrätten beviljar N.O. ersättning av allmänna medel med 7 000 kr för kostnader i Regeringsrätten.

Föredraget 2008-10-01, föredragande Werth, målnummer 4041-06

Anm. Samma dag avgjordes mål nr 3891-05, som avsåg likartade förhållanden vid 2002 års inkomsttaxering, med samma utgång.

Sökord: Inkomst av kapital; Ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Litteratur: Lehrberg, I aktiebolagens skymningsland s. 131 f.; Lindskog, Aktiebolagslagen s. 193 f och 392
